

על הילדים, [מתוך: "הנביא"] ג'ובראן חליל ג'ובראן

عن الأطفال, [من: "النبي"] / جبران خليل جبران

وَقَالَتْ امْرَأَةٌ تَضُمُّ رضيعَهَا إلى صدرها: أَلَا حَدِيثَنَا عن الأطفال فقال المصطفى:

إِنَّ أطفالكم ما هم بأطفالكم:

فلقد ولدَهم شوقُ الحياة إلى ذاتها،

بِكُمْ يخرجون إلى الحياة،

ولكن ليس منكم وإن عاشوا في كنفِكُمْ

فما هم مِلْكُكُمْ

قد تمنحونهم حُبِّكم ولكن دون أفكاركم،

فلهم أفكارهم

ואז ביקשה אישה אשר תינוק בחיקה: ספר לנו על הילדים. ויען ויאמר:

יְלִדֵיכֶם אֵינָם יְלִדֵיכֶם כִּי פָרִי גֵעָגוּעֵי הַחַיִּים אֶל עֵצְמָם. בָּאִים הֵמָּה דֹרְכְכֶם, אַךְ לֹא מִכֶּם. חַיִּים עִמְכֶם, אַךְ אֵינָם שֵׁיכִים לְכֶם. תָּנוּ לְיְלִדֵיכֶם אֶת אֲהַבְתְּכֶם, אַךְ לֹא אֶת מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם. כִּי לֹא לְכֶם הַגִּיגִיהֶם. גּוֹפֶם יִשְׁכּוֹן בְּבֵיתֵיכֶם, אַךְ לֹא נִשְׁמָתָם. כִּי נִשְׁמָתָם מִסְתּוֹפְפֶת בְּבֵית הַמַּחְרָ, שֶׁם לֹא תוֹכְלוּ לָבוֹא אֵף

ولقد تُثوون أجسادهم لا أرواحهم؛
فأرواحهم تسكن في دار الغد، وهيات أن
تلمّوا

به، ولو في خَطرات أحلامكم
وفي وَسْعكم السَّعي لتكونوا مثلهم، ولكن
لا تحاولوا أن تجعلوهم مثلكم؛

فالحياة لا تعود القَهْقري، ولا هي تَتَمَهَّل
عند الأمس

أنتم الأقواس، منها ينطلق أبناؤكم سهامًا
حيّة

والرّامي يرى الهدفَ قائمًا على طريق
اللانهاية،

ويشدُّكم بقدرته حتى تنطلق سهامه
سريعة إلى أبعد مدى

وليكن انحنائوكم في يد الرّامي عن رضا
وطيبِ نَفْسٍ؛

لأنه كما يُحبُّ السَّهم الطائر، كذلك

בְּחִלּוּמוֹתֵיכֶם.
אֶפְשָׁר לָכֶם לְחַפּוֹץ לְהִיּוֹת כְּמוֹהֶם,
אֲךָ אֵל לָכֶם לַעֲשׂוֹתָם כְּמוֹכֶם.
כִּי הַחַיִּים פְּנִיָּהֶם קְדִימָה, לֹא
לְאַחֵר.

אִין הֵם מְתַרְפְּקִים עַל הָאֶתְמוּל.
אַתֶּם הַקִּשְׁת מִמְנָה כַּחֲצֵי חַיִּים,
יִלְדֵיכֶם שְׁלוּחִים:

הַקִּשְׁת מִבַּחִין בְּשׁוּבֵל עַל פְּנֵי נֹתִיב
הַנִּצְחָ,

בְּרִצּוֹתוֹ כּוֹפֵף קִשְׁתְּכֶם לְמַעַן חֲצִי
הַנּוֹרִים לְמִרְחָקִים -

הַתְּרִצּוּ לִידֵי הַמּוֹתְחוֹת קִשְׁתְּכֶם,
כִּי אוֹהֵב הוּא אֶת הַחֲצִים בְּמַעוֹפִם
גַּם אֶת הַקִּשְׁתוֹת הַנִּעֲנוֹת לִידוֹ.

מבט על השיר:

השיר עוסק בקשר שבין הורים לילדיהם. הוא פותח באמירה "ילדיכם אינם ילדיכם", זוהי אמירה המנוגדת, לכאורה, להיגיון ולהבנה הבסיסית של האדם, משום שהילדים הם

يحبُّ القوُسَ الثابتة

ترجمة

د. ثروت عكاشه

نظرة حول القصيدة:

هذه القصيدة، تتداول موضوع العلاقة بين الأهل والأطفال. تبدأ القصيدة بالمقولة " إنَّ أطفالكم ما هم بأطفالكم"، لأوّل وهلة تبدو المقولة غير منطقيّة، ولا تتطابق مع الفهم السليم؛ لأنّ الأطفال هم ملك خاص وجزء من كياننا. لكن الشرح الذي يستخدمه جبران هو شرح فلسفيّ، الأهل هم مثل مصنع لإنتاج الأطفال، والأهل والأطفال كلاهما ملك للحياة. يريد الأهل القيام بعملية " قصّ- لصق"، يريدون أن يكون أطفالهم نسخة طبق الأصل منهم، وهذا غير ممكن؛ لأنّ الأطفال ملك المستقبل، هم سهام المستقبل، ولن يستطيع الأهل اللّحاق بهم.

שלנו והם חלק מאתנו. אולם הסברו של ג'ובראן הוא הסבר פילוסופי, ההורים הם מחוללי החיים, הם וילדיהם שייכים אליהם, כעין "מפעל" לייצור ילדים, הילדים וההורים שייכים לחיים. הורים רוצים שילדיהם יהיו כמוהם, אך אין זה אפשרי, משום שהילדים שייכים לדור העתיד, הם החצים של העתיד.

לדעת ג'ובראן עלינו להתאים את עצמנו לילדינו. עלינו לדעת שההתרחקות מהילדים היא עניין של זמן. על כן, עלינו כהורים לכוון אותם, לתת להם את החופש, את העצמאות, צעד אחר צעד, כדי שהם יוכלו לבחור את בחירותיהם ולהחליט עליהן באופן עצמאי ומושכל.

השאלה: האם הורים מסוגלים להעניק לילדיהם את מידת החופש הדרושה כדי שהם יוכלו

يعتقد جبران أنّ علينا كأهل، أن نلائم
تدريجياً أنفسنا لأطفالنا وأن نعرف أنّ
الابتعاد عن الأطفال هي فقط مسألة
وقت لا غير. لذا على الأهل إعطاء
الحرية، الاستقلالية، وحرية القرار
لأطفالهم: ماذا يأكلون، ماذا يلبسون، متى
يشعرون ببرودة أو حرارة.
والسؤال: هل الأهل قادرين على الابتعاد
عن أطفالهم؟ وهل هذا ممكن؟
جبران خليل جبران: شاعر، رسّام وفيلسوف
(1883-1931).

ولد في لبنان، هاجر مع عائلته إلى الولايات
المتحدة. هناك ترعرع، وكتب باللغة الانجليزية.

الطالبان: صفاء أبو النجا وزهور العبرة

לקבל את החלטותיהם בתבונה
ובאחריות?

ג'ובראן חליל ג'ובראן: משורר, צייר
ופילוסוף (1883-1931).

נולד בלבנון, היגר כנער עם
משפחתו לארצות הברית. שם גדל,
חי ויצר בעיקר בשפה האנגלית.

הסטודנטיות: ספא אבו נגא

וזهور אלעוברא